

Zuzana Candigliota, advokátka

vedená v seznamu advokátů České advokátní komory pod ev. číslem: 16127

Kancelář Burešova 615/6, 602 00 Brno, Česká republika | IČ 03746933 | číslo účtu 2200755319/2010

Tel. +420 607 005 043 | E-mail candigliota@gmail.com | Datová schránka by2wpca

---

Městský soud v Praze

Spálená 6/2

112 16 Praha 2

prostřednictvím

Obvodní soud pro Prahu 2

Francouzská 808/19

120 00 Praha 2

sp. zn. 14 C 12/2017

V Brně dne 28. 12. 2017

Žalobce: [redacted], nar. [redacted],

bytem [redacted]

Zastoupen: Zuzanou Candigliota, advokátkou se sídlem Burešova 615/6, 602 000 Brno

Žalovaná: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Vyšehradská 16, 120 00
Praha 2

Odvolání

I. Popis věci

Klient ██████████ byl od 16. 2. 2016 do 25. 3. 2016 nedobrovolně hospitalizován. V průběhu nedobrovolné hospitalizace se klient rozhodl využít svého práva na volbu poskytovatele zdravotních služeb a od 29. 2. 2016 byl hospitalizován v jiném zařízení (Vojenská fakultní nemocnice Praha – dále jen VFN Praha), než ve kterém hospitalizace započala (Psychiatrická nemocnice Bohnice – dále jen PN Bohnice). Po celou dobu však klient s hospitalizací nesouhlasil a byl hospitalizován bez svého písemného souhlasu.

Změna místa léčby v průběhu nedobrovolné hospitalizace není typická, ale je v souladu s právní úpravou. Dle přesvědčení klienta soudy na tuto situaci nezareagovaly správně a jejich pochybení v konečném důsledku vedlo k tomu, že klient byl zbaven osobní svobody v rozporu se zákonem. Klient je přesvědčen, že mu nesprávným úředním postupem soudů vznikla újma, kterou se rozhodl vymáhat v souladu se zákonem č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

Obvodní soud pro Prahu 2 (dále také „soud prvního stupně“) dne 8. 11. 2017 napadaným rozsudkem žalobu klienta zamítl. Tento rozsudek byl právní zástupkyni klienta doručen dne 13. 12. 2017. Klient je přesvědčen, že napadaný rozsudek vychází z nesprávného právního posouzení věci a že je tak dán odvolací důvod dle § 205 odst. 2 písm. g) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, proto tímto podává odvolání proti napadanému rozsudku v celém jeho rozsahu.

II. Odůvodnění odvolání

Nesprávné právní posouzení věci klient shledává v následujícím:

a) v chybném posouzení existence překážky litispendence, kdy se soud prvního stupně ztotožnil s postupem Obvodního soudu pro Prahu 2 v detenčním řízení, který nezahájil (po přeložení klienta k jinému poskytovateli zdravotních služeb) nové řízení s poukazem na již probíhající řízení u Obvodního soudu pro Prahu 8.

b) v chybném posouzení aplikace analogie, kdy se soud prvního stupně ztotožnil s postupem Obvodního soudu pro Prahu 8, který přistoupil k zastavení řízení za situace, kdy byl klient přeložen do jiného zdravotnického zařízení, a nikoliv z něj propuštěn.

Ad a) Chybné posouzení existence překážky litispendence

Poté, co byl klient na vlastní žádost přeložen do VFN v Praze, Obvodní soud pro Prahu 2 nezahájil nové řízení o vyslovení přípustnosti nedobrovolné hospitalizace, ačkoliv jej VFN v Praze informovala o tom, že klienta zadržuje bez jeho souhlasu. Soud prvního stupně k tomu v napadaném rozhodnutí uvádí následující:

„Pokud následně po přemístění žalobce na jeho žádost na psychiatrické oddělení VFN v Praze nedošlo u Obvodního soudu pro Prahu 2 k zahájení detenčního řízení, pak ani v tomto postupu soudu nelze spatřovat jakékoliv pochybení, neboť pokud tento soud nezahajoval řízení, pak tak činil správně v tehdejší fázi řízení, které již bylo zahájeno u OS pro Prahu 8 a nebylo k 29. 2. 2016 (či 1. 3. 2016) pravomocně rozhodnuto a stalo se tak až dne 21. 6. 2016. V předmětné věci tak probíhalo již zahájené řízení u OS pro Prahu 8 a OS pro Prahu 2 tak řízení nebyl povinen zahajovat, neboť byla by zde překážka zahájeného řízení (překážka litispendence).“

Názor soudu prvního stupně, že Obvodní soud pro Prahu 2 správně nezahájil nové řízení s odkazem na již probíhající řízení a překážku litispendence je v tomto případě chybný. K procesní překážce řízení v podobě již probíhajícího řízení v totožné věci uvádí právní literatura následující: „*Totožnost věci je dána více znaky, a to totožností účastníků a totožností samotné věci (kauzy), tzn. jak žalobního nároku, tak i žalobního důvodu.*“¹

Aby mohla být dána překážka litispendence, musí být stejní i účastníci řízení, což v tomto případě nebylo naplněno. Z § 67 odst. 1 zákona 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, totiž vyplývá, že účastníkem řízení je i zdravotnický ústav, v němž nedobrovolná hospitalizace probíhá. V řešeném případě došlo ke změně zdravotnického zařízení, v němž probíhala nedobrovolná hospitalizace a Obvodní soud pro Prahu 2, tak měl zahájit další řízení o přípustnosti nedobrovolné hospitalizace, protože nebyla dána totožnost účastníků řízení s řízením probíhajícím u Obvodního soudu pro Prahu 8.

Obdobně nebyla dána ani totožnost věci. Pro přípustnost nedobrovolné hospitalizace je rozhodný stav v době, kdy zdravotnické zařízení rozhoduje o tom, zda člověka bez jeho souhlasu omezí na svobodě. Zdravotní stav klienta byl jiný v okamžiku, kdy byl dne 16. 2. 2016 přijímán do PN Bohnice, a jiný v okamžiku, kdy byl dne 29. 2. 2016 přijímán do VFN v Praze. Právní řád neumožňuje jednomu zdravotnickému zařízení přejímat argumentaci druhého o přípustnosti nedobrovolné hospitalizace. Pokud zdravotník rozhodne o tom, že jsou dány podmínky pro nedobrovolnou hospitalizaci, musí o tom, zda tyto podmínky byly v daný okamžik skutečně dány, rozhodnout soud, a to bez ohledu na to, zda v minulosti jiné zdravotnické zařízení dospělo k závěru, že v určitém okamžiku byly podmínky pro nedobrovolnou hospitalizaci naplněny. V novém soudním řízení mělo být zkoumáno, zda byly dány podmínky pro nedobrovolnou hospitalizaci dne 29. 2. 2016, přičemž stav klienta před tímto datem neměl být pro řízení rozhodným.

Nutnost samostatných řízení o přípustnosti nedobrovolné hospitalizace vyplývá i z toho, že pokud byla nedobrovolná hospitalizace shledána jako nepřipustná v prvním zařízení, tak by se klient nemohl domáhat kompenzace za újmu, která mu vznikla neodůvodněným omezením svobody v druhém zařízení, protože o její přípustnosti by se samostatně nerozhodovalo a druhé zdravotnické zařízení nijak neodpovídá za potenciálně chybný postup prvního zařízení, kterým bylo rozhodnuto o přípustnosti nedobrovolné hospitalizace.

Z důvodu, že Obvodní soud pro Prahu 2 nesprávně posoudil existenci překážky litispendence, nedošlo k zahájení řízení o přípustnosti nedobrovolné hospitalizace klienta ve VFN Praha a klient tak byl omezen na svobodě bez právního důvodu, čímž mu vznikla újma vyčíslená v žalobě. O tom, že Obvodní soud pro Prahu 2 se rozhodl řízení nezahájit, neměl klient žádné informace a nemohl se tak proti tomuto rozhodnutí ani nijak bránit. Soud prvního stupně se s tímto nesprávným názorem ztotožnil, čímž založil přípustnost odvolání proti napadanému rozsudku.

Ad b) Chybné posouzení aplikace analogie

Poté, co byl klient na vlastní žádost přeložen do VFN v Praze, Obvodní soud pro Prahu 8 přerušil řízení o vyslovení přípustnosti nedobrovolné hospitalizace s poukazem na § 72 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, který stanoví následující: „*V řízení o vyslovení přípustnosti převzetí nebo držení ve zdravotním ústavu nebo řízení o odvolání, které bylo zastaveno proto, že člověk byl ze*

---

¹ WINTEROVÁ, Alena. *Civilní právo procesní: vysokoškolská učebnice*. 6., aktualiz. vyd. Praha: Linde Praha, 2011. ISBN 978-80-7201-842-0. s. 220.

zdravotního ústavu propuštěn nebo dodatečně písemně souhlasil se svým umístěním, se pokračuje, pokud do 2 týdnů od doručení usnesení o zastavení řízení prohlásí, že na projednání věci trvá.“

V řešeném případě však nedošlo k propuštění nedobrovolně hospitalizovaného člověka a k ukončení nedobrovolné hospitalizace, ale došlo k přeložení nedobrovolně hospitalizovaného do jiného zařízení, kde nedobrovolná hospitalizace pokračovala. Zákon výslovně neupravuje otázku, jak se má postupovat v případě přeložení nedobrovolně hospitalizovaného člověka do jiného zařízení. Obvodní soud pro Prahu 8 se rozhodl využít analogie s postupem stanoveným pro propuštění pacienta.

Pro to, aby mohla být použita analogie, je potřeba posoudit, co zákonodárce sledoval daným ustanovením/pravidlem a zda tento cíl bude naplněn i tehdy, pokud pravidlo použijeme i na situaci, která je dle nás obdobná.

Důvodová zpráva k zákonu č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ani komentáře k němu neobsahují popis cíle, který zákonodárce tímto ustanovením sledoval. Je tak na místě provést vlastní teleologický výklad uvedeného ustanovení. Řízení má být dle § 16 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních zastaveno, pokud dojde k odpadnutí důvodu pro jeho vedení. Důvodem pro vedení řízení o nedobrovolné hospitalizaci je omezení svobody člověka z důvodu ochrany jeho bezpečí nebo bezpečí společnosti, pokud trvá toto omezení svobody, měl by tak trvat i důvod pro vedení řízení o nedobrovolné hospitalizaci. Omezení člověka na svobodě trvá i v případě, že je přeložen k jinému poskytovateli zdravotních služeb, kde je nadále nedobrovolně držen.

To, že nedošlo k propuštění, ale přeložení pacienta, mělo být Obvodnímu soudu pro Prahu 8 známo z dotazu Obvodního soudu pro Prahu 2, který mu sděloval, že hospitalizace klienta pokračuje ve VFN Brno a ptal se, zda řízení o nedobrovolné hospitalizaci ve PN Bohnice stále pokračuje.

Z důvodu, že přeložením nedojde k navrácení svobody nedobrovolně hospitalizovaného, není tato situace shodná s jeho propuštěním a nedochází tak k odpadnutí důvodu řízení. Obvodní soud pro Prahu 8 tak chybně použil analogii, když použil ustanovení týkající se propuštění pacienta na situaci, kdy byl tento pacient pouze přeložen k jinému poskytovateli zdravotních služeb. Soud prvního stupně se s tímto nesprávným názorem ztotožnil, čímž založil přípustnost odvolání proti napadanému rozsudku.

Ačkoliv v průběhu řízení u soudu prvního stupně vyšlo najevo, že Obvodní soud pro Prahu 8 v řízení pokračoval, tak klient si není vědom toho, že by mu bylo doručeno rozhodnutí odvolacího soudu nebo rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 8, kterým měla být vyslovena přípustnost jeho nedobrovolné hospitalizace. Obě tato rozhodnutí jsou zmiňována v napadaném rozsudku. Klienta v řízení o přípustnosti nedobrovolné hospitalizace zastupoval jiný právní zástupce a klient se o existenci těchto rozhodnutí dozvěděl až z napadaného rozsudku a doposud se s nimi nemohl seznámit, je ale přesvědčen, že i tato rozhodnutí vycházejí z chybné aplikace analogie mezi propuštěním a přeložením a že je tak zachována příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem Obvodního soudu pro Prahu 8 a újmou, která klientovi vznikla.

III. Návrh rozhodnutí

Na základě výše uvedeného navrhuji, aby soud vydal toto rozhodnutí:

- 1) Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 8. 11. 2017, sp. zn. 14 C 12/2017, se zrušuje v celém rozsahu.
- 2) Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 123.000,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

3) Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady právního zastoupení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

██████████

zastoupen Zuzanou Candigliota, advokátkou